

ПРОТОКОЛ

№ 384

гр. Пловдив, 25.10.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Магдалина Ст. Иванова

Членове: Михаела Хр. Буюклиева
Иван Хр. Ранчев

при участието на секретаря Елеонора Хр. Крачолова
и прокурора Добринка Люб. Калчева

Сложи за разглеждане докладваното от Михаела Хр. Буюклиева Въззивно наказателно дело от общ характер № 20215000600244 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – ПОДСЪДИМИЯТ З. Е. Д. се явява лично и с адв. С. С. с пълномощно по делото.

Не се явява другият защитник на подсъдимия Д. - адв. Е. Н., редовно уведомена.

АДВ. С.: Всеки момент ще дойде и адв. Н..

СВИДЕТЕЛЯТ Т. Л. М. не се явява, нередовно призван. Призовката му е върната цяла с отбелязване, че лицето не е намерено на адреса. По делото са приложени справка от **

Приложена е справка от Д. М. О. С. при МВР – гр. С., относно резултатите от ***

Приложена е справка от ОД на МВР – гр. П. относно резултатите от ***

По делото е приложена справка от секретаря на съдебния състав за проведени телефонни обаждания на известния по делото телефон на свидетеля М., от която се вижда, че не е установен контакт по телефона със същия.

На 06.07.2022 г. е постъпила молба от адв. Е. Н. и адв. С. С. – защитници на подсъдимия Д., с която искат отвод на съдебния състав на основание чл. 29, ал. 2 от НПК.

АДВ. С.: Поддържахме молбата за отвод.

ПОДСЪДИМИЯТ Д.: Поддържам молбата на защитниците ми, с която се иска отвод.

ПРОКУРОРЪТ: Прокуратурата не намира наличие на основания за отвод на посоченото от защитата основание.

В момента (09:35 ч.) в съдебната зала се явява и другият защитник на подсъдимия - адв. Е. Н..

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Съдът след съвещание намира, че не са налице основанията за отвод, визирани в чл. 29, ал. 2 НПК, посочени в молбата на защитниците на подсъдимия, тъй като съдебният състав, разглеждащ делото, и неговите членове не са заинтересовани или предубедени от изхода на делото.

Съдът намира, че в случая не е нарушено и правото на справедлив процес съгласно чл.6, § 1 от ЕКЗПЧОС, изискващо съдът да бъде безпристрастен. Безпристрастността означава липса на предразсъдък или пристрастие.

Според практиката на Европейския съд по правата на човека са налице два критерия за оценка на безпристрастността. Съгласно субективния подход се взема предвид личното убеждение или интерес на конкретния съдия по конкретното дело. Личната безпристрастност се презюмира до доказване на противното. В случая липсват доказателства, които да оборват презумпцията за субективната безпристрастност, на който и да е член на настоящия съдебен състав.

Вторият критерия за оценка на безпристрастността е обективният подход - дали съдът е предоставил гаранции за изключване на всякакво легитимно съмнение в това отношение. В случая не са налице факти, които могат да предизвикат съмнение относно безпристрастността на съдебния състав или негови членове. Гледната точка на страната, която твърди, че той или те не са безпристрастни, е важно, но не е решаваща. Решаващо е дали опасението може да се смята за обективно оправдано. В този смисъл са

решенията по делата „Ferrantelli и Santangelo срещу Италия“, както и „Padovani срещу Италия“. В случая не са налице каквито и да е външни проявления, които да насочват към липса на безпристрастност на съда или негови членове. Опасенията на подсъдимия и защитниците му не са обективно оправдани.

Поради това съдът намира, че молбата на защитниците на подсъдимия Д. и на последния, с която се иска отвод на съдебния състав, като неоснователна, следва да бъде оставена без уважение.

С оглед на изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на подсъдимия Д. и неговите защитници за отвод на настоящия съдебен състав.

ПРОКУРОРЪТ: Няма пречка да се даде ход на делото.

АДВ. С.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Н.: Да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМИЯТ Д.: Да се даде ход на делото.

Съдът след съвещание намира, че са налице основанията за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Към същото следва да се приложат постъпилите по делото справки от сектор „*“ при ОД на МВР – П., от ОД на МВР – П.и Д. М.О. С. при МВР - С. относно свидетеля Т. Л. М., поради което съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЛАГА към материалите по делото постъпилите по делото справки от сектор „*“ при ОД на МВР – П.и Д. М.О. С. при МВР - С. относно свидетеля Т. Л. М..

ПРОКУРОРЪТ: Прокуратурата не държи на прекия и непосредствен разпит на свидетеля М. и считаме, че са положени от страна на съда достатъчни усилия за осигуряване на неговото присъствие и с оглед възражението на защитата в тази насока, очевидно същите са безрезултатни. Считаме, че всяко по-нататъшно отлагане на делото на това основание би

било в нарушение, в крайна сметка, на закона и осигуряване на едно нормално приключване на делото, за което считаме, че е дошло времето. Изяснено е делото и Ви моля да дадете ход по същество.

АДВ. С.: Уважаеми апелативни съдии, ние още във въззивната жалба сме казали, че този свидетел, както се твърди от прокуратурата и се установява от доказателствата по делото, е ключов свидетел. Неговият разпит е от особено значение за изясняване, както на авторството на деянието, така и на механизма на неговото извършване. За съжаление, неговите показания в досъдебното производство, които са приобщени чрез прочитането им, не могат по никакъв начин да се определят като пълноценни свидетелски показания, тъй като са изпъстрени с изключителни неясноти, обърквания принципно говорене, а не конкретно, при положение, че това са показания, които са снети в един по-предходен момент на наказателното производство.

В крайна сметка, подсъдимият не е имал досега възможността да участва в разпита на този свидетел при условията на пълноценност, при условията на открито съдебно заседание, при условията на провеждане на разпит под контрола на съответния решаващ съдебен състав.

За разлика от прокурора, аз считам, че едно нормално приключване на наказателния процес не означава бързо приключване за сметка на разкриване на обективната истина. Самият факт, че има данни по делото, че този свидетел е много добре информиран, че е търсен от настоящия съдебен състав по настоящото дело. Самият факт, че той категорично отказва да се яви и очевидно прави всичко възможно да се укрие, защото повече от година не се появява в Б., сочи на извода, че свидетелят М. знае данни и обстоятелства, които до момента не е разкривал по делото и които са от изключително значение за разкриване на обективната истина. Поради това считаме, че трябва да се продължи с полагането на усилия да се установи този свидетел така, че той да бъде разпитан при условията на устност и непосредственост пред настоящия съдебен състав.

АДВ. Н.: Уважаеми апелативни съдии, считам, че към настоящия момент са налице основанията за спиране на производството по чл. 25, ал. 2 НПК вр. с чл. 471, ал. 2, т. 5 НПК.

Налице е започнала процедура по международна правна помощ, която се осъществява по реда на Регламент (ЕС) 2018/1862 на Европейския

парламент и на Съвета за създаване и функциониране на Ш. информационна система (ШИС). Регламентът е част от правото на Европейския съюз и като такава е с пряко приложение за България по силата на Договорът за функциониране на Европейския съюз (ДФЕС), тъй като регламентът е издаден в изпълнение на текстове по ДФЕС. Съдът е поискал включването на М. за *. Това *** продължава към момента. Вижда се, че по постъпилите данни не е налице конкретна информация и не е приключило ***.

Няма изминала, както казах, дори една година, от обявяването му за ** – както ***, поради което аз считам, че са налице основания за спиране на делото, защото припомням, че инициативата да се допусне разпит на този свидетел беше на съда.

Ако вие удовлетворите искането на прокуратурата, трябва да отговорите и на въпроса какво се случи междувременно с вашето желание да бъде разпитан този свидетел непосредствено и устно в съдебно заседание, дали неговото призоваване е било резултат само на проформа, имитиране на желание за разкриване на обективната истина или вие наистина преценихте, след като се запознахте с доводите, които са изложени в допълненията към въззивната жалба, че този свидетел има особено значение.

В допълнение към казаното от адв. С., искам да обърна внимание на обстоятелството, че за разлика от съдействието, което оказва на този съдебен състав майката, тя е оказала активно съдействие на органите на досъдебното производство. На 23-ти май е извикана, разпитана, дала контактите на сина си. На 29-ти май той вече е в страната, дошъл от Х., разпитван от полицията продължително. Вие ще проверите и ще видите как се губят часове между влизането му при оперативните и часовете, за които се твърди, че са започнали разпитите пред полицаи, а впоследствие на другия ден вече е разпитан пред съдия. Отгоре на всичко, тъй като той няма никакви спомени, му е дадена възможност, за да посочи, той не знае нито сезон, нито дата, нито месец. Не знае с каква кола е отишъл. Не знае откъде е отишъл и вие ще видите, че там е отразено в разпита му: „след дадена възможност да направи справка в „Гугъл“, той посочва“. Ако този разпит считате, че може да бъде основание по начина, по който е приобщен в първата съдебна инстанция, то това означава един отказ добровolen от страна на този съдебен състав от стремежа и от задължението за разкриване на обективната истина.

Ето защо, аз моля да спрете делото. Налице са тези основания във връзка със започналото производство по международна правна помощ и да се положат всички усилия. Европа не е толкова голяма. Рано или късно това лице ще бъде установено и върнато.

АДВ. С.: Независимо от произнасянето на съда, ние ще направим искане по чл. 270 НПК. Поддържам становището на адв. Н. за спиране.

ПОДСЪДИМИЯТ З. Е. Д.: Поддържам казаното от защитниците ми.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми съдии, становището ми е, че чл. 25, ал. 2 от НПК предвижда една правна възможност, а не предписва императивно определено процесуално поведение на съда, в случая да спре делото. Очевидно почналата процедура, за която говори защитата и която е факт, както е била започната по инициатива на съда, така може да бъде преустановена, отново по инициатива на съда.

Аз ви призовавам много внимателно да прецените дали правото на справедлив процес по чл. 6 от Конвенцията няма да бъде нарушено по отношение на останалите страни, защото не само подсъдимият е страна в този процес. Има пострадали, прокуратурата, държавното обвинение като представител в крайна сметка и защитник на обществения интерес, също е страна в този процес. Моля ви да ги прецените тези неща. Считам, че не следва да бъде спирано делото на това основание.

АДВ. Н. /реплика/: Това е новост за мен в системата на наказателния процес, че прокуратурата може да се ползва от принципа на справедливия съдебен процес. Прокуратурата е инициатор на този процес. Няма да говорим кога е била *dominus litis*, но може да се позоват на справедливия съдебен процес единствено пострадалите в един процес и подсъдимият.

Ние считаме, че правото на подсъдимия на обективно разглеждане на делото и разкриване на обективната истина доминира над правото на справедлив съдебен процес и считаме, че стремежът към разкриване на обективната истина в случая трябва да има приоритет. Прокуратурата не може да се ползва от тези права. Това е като м. Ц. да се ползва от правото на свобода на изразяване в качеството му на м. – също новост в П. съдебен район.

ПРОКУРОРЪТ (реплика): Явно като се чуе „прокуратурата“ и

останалите реплики от прокуратурата не биват чувани. Именно правата на пострадалите лица посочих, че те също следва да бъдат защитавани.

АДВ. Н. (реплика): Пострадал от престъпление ли има? Кой е този? Говорим за пострадал, който е страна в процеса. Пострадал хипотетично, който не участва в процеса, как да му защитим правата?

ПОДСЪДИМИЯТ З. Е. Д.: Поддържам казаното от защитниците ми.

Съдът след съвещание намира, че следва да се изиска от Д. „**“ при МВР - С. подробна писмена информация какви действия са предприети относно международното ** в Ш. информационна система на местонахождението на свидетеля Т. Л. М.

След получаване на посочената информация, съдът ще вземе отношение по искането на защитниците на подсъдимия Д. за спиране на съдебното производство.

С оглед на изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДА СЕ ИЗИСКА подробна писмена информация от ** относно предприетите действия за *** на местонахождението на свидетеля Т. Л. М..

ПРОКУРОРЪТ: Нямам нови искания.

АДВ. С.: Аз от името на подзащитния ми моля да постановите определение, с което да измените взетата спрямо подсъдимия З. Д. мярка за неотклонение „ДОМАШЕН АРЕСТ“ в по-лека такава. Подсъдимият Д. е задържан под стража на 21.05.2019 г. и към момента срокът на неговото лишаване от свобода, тъй като „Домашният арест“ е форма на лишаване от свобода, продължава три години и половина. Това е изключително продължителен период от време, с оглед стандартите на Европейския съд по правата на човека, с оглед конкретиката на настоящия процес, тъй като нито тежестта на повдигнатото обвинение, нито постановената първоинстанционна присъда сами по себе си са обстоятелства, които обосновават опасността подсъдимият да се укрие или да извърши друго престъпление. Липсват каквито и да било други данни по делото за това. Той има наложена забрана за напускане на страната, която сама по себе си е гаранция, че той няма да се укрие в друга държава и да избегне правосъдието по настоящото дело. Той няма други висящи наказателни производства, нито предишни осъждания,

нито има каквито и да било конкретни действия от негова страна, включително и с оглед изпълнението на настоящата мярка за неотклонение, които да обосновават някаква реална опасност той да се укрие или да извърши други престъпления.

Към настоящия момент желанието на подсъдимия е единствено да започне работа, защото той е в изключителна финансова тежест на своите близки в условията на тежка икономическа криза. Освен това има и ***, за която е необходимо да полага грижи и той счита, че би могъл да бъде пълноценен участник в обществото, ако мярката му за неотклонение бъде изменена до приключване на настоящото дело с евентуална осъдителна присъда. Поради това и моля да измените мярката за неотклонение в по-лека.

АДВ. Н.: Поддържам изцяло казаното. Моля да съобразите изложеното от Европейския съд в мотивите по делото „М. С. срещу България“ в тази насока.

ПОДСЪДИМИЯТ З. Е. Д. (за лична защита по искането по чл. 270 НПК): Това, което искам да кажа е, че за времето, в което съм бил под „Домашен арест“, надявам се, сте се убедили, че нямам намерение да се укрива, нито да бягам. Искам да бъда пълноценен гражданин и да започна работа - имам дори предложения такива, мога да започна и на ден-дневен, ако вие решите това и да дам своя принос за обществото. Имам *** за която трябва да полагам грижи. ***. Само това ми е останало - ***и ще моля да ми осигурите тази възможност да работя и да бъда пълноценен гражданин. Както съм спазвал всичко, което досега е предписано, ще продължавам и занапред. Нямам намерения да напускам страната или да се укривам,благодаря.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми съдии, моля да не уважавате молбата и да оставите в сила сега действащата мярка за неотклонение. По изложеното от защитата аз считам, че както предвид тежестта на обвинението, така и на постановената първоинстанционна присъда и в контекста на това, че настоящият процес пред тази инстанция е към своя край, да оставите мярката в сила. Реална е възможността според нас подсъдимият Д. да се укрие, с оглед избягване на евентуално наказание тогава, когато присъдата влезе в сила, както съществува и възможност той да извърши друго престъпление. Моля да оставите в сила мярката „Домашен арест“.

АДВ. С. (реплика): Уважаеми апелативни съдии, днес честваме 30

години от влизането в сила на Европейската конвенция за защита правата на човека за България, присъединяването на България. За тези 30 години над 200 са делата пред Европейския съд, в които се разглеждат оплаквания, свързани с продължително „Задържане под стража“. За тези 30 години аз не съм чула нито веднъж прокурор да спази стандарта по Европейската конвенция и да посочи процедурата по habeas corpus, т.е. процедурата по чл.270 НПК, в случая кои са тези конкретни обстоятелства, свързани с поведението и личността на З. Д., които към днешна дата обосновават реалната опасност той да се укрие и да извърши престъпление, извън разбира се, тежестта на обвинението и постановената първоинстанционна присъда, какъвто е стандартът, установен от Европейския съд още с първите дела срещу България и предхождащите ги дела срещу други страни-членки.

Съдът след съвещание

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ З. Е. Д. (по искането по чл. 270 НПК): В моята последна дума искам да отговоря на прокуратурата. Искам да спомена първоинстанционната присъда и сега го има това нещо. Аз съм под „Домашен арест“. Както виждате, същите възможности, които имам сега, бих могъл да имам и след това, едно и също е. Няма никакви доказателства. Дори също така може уважаемият съд да поиска становище от ГДО. Там хората, които отговарят за мен, може да дадат своето становище и да видите как всичко се спазва. Затова мисля, че има доказателства, че аз нямам никакви намерения нито да се укривам, нито да извърша престъпление и смятам да продължавам да идвам редовно на делото. Относно мярката ми за неотклонение, моля да бъде постановена по-лека мярка, за да бъда пълноценен гражданин, благодаря ви много.

Съдът след съвещание намира, че искането на защитниците на подсъдимия Д. за изменение на мярката му за неотклонение от „ДОМАШЕН АРЕСТ“ в по-лека е основателно и следва да бъде уважено. Същият е с мярка за неотклонение задържане под стража от 21.05.2019г., а с такава „ДОМАШЕН АРЕСТ“ - от 10.12.2021 г.

За периода на мярката му за неотклонение „Домашен арест“, който не е малък, няма нарушение на същата мярка за неотклонение, подсъдимия Д. има и мярка „Забрана за напускане пределите на страната“, поради което

настоящият съдебен състав намира, че целите на мерките за неотклонение могат да се постигнат и с мярка за неотклонение „ГАРАНЦИЯ“ в пари в размер на 10 000 /десет хиляди/ лева.

С оглед на изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ мярката за неотклонение на подсъдимия З. Е. Д., ЕГН *****, от „ДОМАШЕН АРЕСТ“ в „ГАРАНЦИЯ“ в пари в размер на 10 000 /десет хиляди/ лева.

Определението е окончателно.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам доказателствени искания.

АДВ. Н.: Нямаме искания.

АДВ. С.: Нямам други искания.

ПОДСЪДИМИЯТ З. Д.: Също нямам искания.

Поради изчерпване на възможните за днешното съдебно заседание съдебни действия, съдът след съвещание

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 29.11.2022 г.

АДВ. Н.: На 29-ти ноември имам дело в *.

Като взе предвид заявеното от адв. Н., съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за **06.12.2022 г. от 09:30 ч.**, за която дата и час подсъдимият З. Е. Д. и защитните му – адв. С. и адв. Н. са уведомени;

ДА СЕ ПРИЗОВЕ А. П. - П. и свидетелят Т. Л. М., за който да се изискат справки за адресна регистрация и задгранични пътувания – от сектор „**“ при ОД на МВР – П.; за **

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Съдебното заседание се закри в 10:25 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____